740/06

Den 30. januar 2006 blev i sag nr. 65.963:

xxxx xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx xx

mod

SEB Pension
Postboks 100
0900 København C

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikrede, der har pensionsforsikring i SEB Pension, tidligere Codan Pension, klager over selskabets afvisning af at yde præmiefritagelse og udbetale ydelse ved tab af erhvervsevne efter den 1/6 2004.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning efter ovennævnte dato med henvisning til, at klagerens erhvervsevne ikke er nedsat i dækningsberettigende grad efter dette tidspunkt.

Forsikringen giver ret til præmiefritagelse og invalideydelse, hvis forsikredes generelle erhvervsevne på grund af sygdom eller ulykkestilfælde nedsættes med mindst 2/3. Der er en karensperiode på tre måneder.

Selskabet har ud fra en midlertidig vurdering af forsikredes erhvervsevne i hans hidtidige erhverv bevilget forsikringsdækning i perioden 3/2 til 1/6 2004.

Det fremgår af sagen, at selskabet den 11/2 2004 fra klageren modtog anmeldelse af tab af erhvervsevne. Af anmeldelsen fremgår bl.a., at klageren, der er født i 1942, den 3/11 2003 grundet stress blev sygemeldt fra sin stilling som direktør i anpartsselskab

(distribution af film og musik). Ifølge anmeldelsen bestod klagerens arbejde primært i salgs- og kontorarbejde samt ledelse.

Til brug for sagens behandling indhentede selskabet efterfølgende løbende yderligere lægelige og kommunale oplysninger.

Af udskrivningsepikrise af 4/11 2003 fra Aa. sygehus fremgår, at klageren den 3/11 2003 blev indlagt akut af egen læge pga. brystsmerter. Forud for indlæggelsen havde klageren konstateret tiltagende spændingsfornemmelse i brystet, hvorfor han søgte egen læge. Under indlæggelsen blev der ikke fundet tegn på iskæmisk hjertesygdom.

Klagerens egen læge har i statusattest af 15/12 2003 bl.a. anført, at klageren gennem det seneste år har været meget stresset. Ifølge lægen oplevede klageren efter hospitalsindlæggelsen igen tilfælde af uro, spændinger og trykken i brystet.

I lægeattest af 26/2 2004 karakteriserer klagerens egen læge lidelsen som en stressreaktion i forbindelse med arbejdsmæssigt pres. Samtidig oplyser lægen, at klageren hverken helt eller delvist kan udføre sit nuværende arbejde. Endvidere vurderer lægen, at klageren aldrig hverken helt eller delvist genvinder sin erhvervsevne.

Af statusattest af 25/3 2004 fra klagerens egen læge fremgår:

> "Patienten er fortsat sygemeldt. Har enkelte gange forsøgt at gå på arbejde, men har hurtigt måttet gå hjem igen med rysten, spændinger og trykken i brystet. Er således fortsat sygemeldt og behandles akut med Hjertemagnyl 1 dagl. og Diazepam efter behov. På det foreliggende skønnes, at pt. ikke vender tilbage til arbejdsmarkedet."

Af journaludskrift af 14/4 2004 fra Aa. kommune fremgår bl.a.:

> "14.04.2004 **Dagpengemøde:**
> Sagen drøftes m.h.p. afklaring af fortsat berettigelse til sygedagpenge/refusion.
> <u>Beslutning:</u>
> Pgl. skønnes at være i en stationær situation, jfr. de lægelige oplysninger samt sygemeldtes egne udtalelser om, at han ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet. Uar-

bejdsdygtigheden skønnes ikke at kunne forbedres ved revalideringsmæssig indsats, hvorfor tilbud herom ikke skønnes relevant.

Sygemeldte ønsker at overgå til efterløn i juni 04, hvor han fylder 62 år. Oplyser at han har sit efterlønsbevis.

Jfr. dp-lovens § 5 skønnes sygemeldte ikke længere at opfylde betingelserne for at modtage sygedagpenge/refusion. Jfr. dp-vejl. Nr. 185 af 18.09.1998 § 26, skal udbetalingen af dagpenge stoppes, hvis der foreligger en stationær tilstand, uden at der er grundlag for at tilkende pension, og sygemeldte heller ikke skønnes berettiget til revalidering, idet betingelserne om uarbejdsdygtighed ikke længere er opfyldt."

Kommunen afviste herefter at udbetale refusion for sygedagpenge efter den 1/5 2004, hvilket selskabet meddelte klagerens daværende arbejdsgiver ved skrivelse af 23/4 2004.

Klageren har i erklæring af 13/5 2004 til selskabet anført, at han er under behandling hos sin egen læge, at han fortsat har koncentrationsproblemer, samt at han lider af svimmelhed og angst.

Af lægeattest af 19/5 2004 fra klagerens egen læge fremgår bl.a., at klagerens generelle erhvervsevne for bestandig må anses for nedsat til under 1/3.

På baggrund af de indhentede oplysninger afviste selskabet at yde præmiefritagelse og udbetale ydelse ved tab af erhvervsevne efter den 1/6 2004.

Klageren påstår selskabet tilpligtet at yde forsikringsdækning efter ovennævnte dato. Til støtte herfor har klageren i skrivelse af 28/2 2005 anført:

"Stress syndrom er jo desværre ikke for alle noget der bare driver over, mit liv er blevet en balance på en knivsæg. F.eks. bare modtagelsen af jeres brev starter angstanfald, problemer med at fa' luft, følelsen af at gå på vat.

Min læge mente at ved at overgå til efterløn ville disse symptomer forsvinde efter nogen tid, det er ikke sket, alene en omtale af stress i avis, radio eller TV kan starte en

ny tur der kræver megen arbejde og energi, hvad der ikke er for meget af, for at få det bragt til ophør.

Jeg får Diasepam, går lange ture, deltager siden efteråret på yoga og qigong ved AOF, bruger meditation, går til massage og zoneterapi, får healing, overvejer om NLP kan hjælpe, taler med venner o.s.v.

Men har stadigvæk nedsat livskvalitet med træthed, manglende evne til koncentration, angstanfald, irritabilitet, tåler ingen kritik, manglende energi, svimmelhed og hjertebanken m.m.

Jeg mener at jeg stadig ikke er i stand til at passe et arbejde og at min erhvervsevne er nedsat med mere end 2/3del."

Efter sagens indbringelse for nævnet har klagerens egen læge i erklæring af 11/4 2005 bl.a. anført:

"Efter en sygeperiode forsøgte pt. igen at genoptage sit tidligere arbejde, men måtte efter ca. 1 time igen forlade arbejdspladsen med hjertebanken, angst og uro. Har siden forsøgt at genoptage arbejdet 6-7 gange, men med samme resultat hver gang. Til daglig har pt. svært ved at tage beslutning, er inaktiv og kan også her få anfald af hjertebanken, angst og uro. Pt. er blevet mere aggressiv og har svært ved at håndtere nye ting, kan ikke koncentrere sig og kan ikke deltage i møder med bare få personer."

Af klagerens supplerende skrivelse af 6/8 2005 til nævnet fremgår:

"Jeg mener at da min læge og kommunen mener at jeg har mistet min erhvervsevne må det være Codan der skal bevise at dette ikke passer og ikke en af selskabet ansat læge der har en mening om at det kun drejer sig om moderat stress.

Jeg har for ca. 2mdr. siden talt flere gange med N.M. fra Codan og indvilget i at lade mig undersøge af en psykolog uden at de har foretaget sig yderligere.

Vedr. den kommunale sagsbehandling blev det gjort klar for mig, da jeg var berettiget til efterløn, var det bedre end at søge førtidspension, hun mente ikke at omskoling kunne komme på tale.

Vedr. min tidligere ansættelses forhold var jeg i 2001 adm. direktør for 3 selskaber med en arbejdstid på over 70 timer og en løn på 37.000 det var for meget, og efter en længere periode med depression og udbrændthed, som jeg selv behandlede med Velzina (prikbladet perikon), aftalte jeg med bestyrelsen at gå ned i mere normal arbejdstid og udlære personale til at aflaste mig og overtage ledelsen ved pensionering ved 65 års alderen.

Imidlertid besluttede bestyrelsen at foretage nogle økonomiske dispositioner der satte selskabernes fortsatte bestående i fare og dermed satte mig under yderligere pres, der jo så afsluttede med min kollaps hos lægen og haste indlæggelse på hjerte afd.

Jeg mener desuden at jeg har foretaget mig at hvad der er muligt for at kunne fungere normalt igen, men med tiltagende angst anfald er der tilsyneladende langt igen før dette mal er nået, og Codans sagsbehandling har ikke hjulpet på dette."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 11/10 2005 anført:

"Vi kan … ud fra egen læges journaloplysninger konstatere, at forsikredes stress symptomer ikke har været af en sådan sværhedsgrad, at det har medført henvisning til speciallægebehandling. Vi kan ligeledes konstatere, at forsikrede kun i meget korte perioder har modtaget behandling med en meget beskeden dosis psykofarmaka og at forsikrede ikke har gået til samtaleterapi hos egen læge.

Der er således ingen form for lægelig dokumentation for, at forsikrede lider af stress i et sådant omfang, at hans generelle erhvervsevne kan anses for at være nedsat med mindst to tredjedele.

Forsikrede har i sit brev af 6. august 2005 angivet, at han har gjort alt, hvad der er muligt for at kunne fungere normalt igen. Det forhold, at forsikrede tilsyneladende ikke har søgt lægebehandling for sin stresstilstand, tyder efter vores opfattelse på, at dette ikke er tilfældet.

Det er forsikrede, der skal dokumentere, at han har et erhvervsevnetab på mindst to tredjedele og en sådan dokumentation foreligger ikke. Vi skal bemærke, at forsikrede er gået på efterløn, og at der ikke er foretaget en nærmere afklaring af forsikredes muligheder på arbejdsmarkedet i kommunalt regi. Set i lyset af, at forsikrede ikke har modtaget lægebehandling i videre omfang end tilfældet har været, finder vi ikke anledning til at belyse sagen yderligere gennem en speciallægeerklæring.

Vores lægekonsulent har i forbindelse med vurderingen af sagen i øvrigt henledt opmærksomheden på, at stress i det væsentligste er en midlertidig tilstand, som går over med tiden. Vi har i denne sag bevilget midlertidige ydelser fra den 3. februar 2004 til den I. juni 2004 (svarende til en sygdomsperiode på ca. 7 måneder). I svære tilfælde vil en stresstilstanden kunne medføre betydelig uarbejdsdygtighed i generelt henseende i længere perioder, men der er intet, der tyder på, at forsikredes tilfælde skulle være af en sådan sværhedsgrad.

Vi skal erindre om, at det af anmeldelsen fremgår, at forsikrede tjente ca. 20.000 kr. om måneden forud for sin sygemelding, men at forsikredes konkrete indtjening og ugentlige arbejdstid forud for sin sygemelding ikke er relevant for vurderingen af forsikredes generelle erhvervsevne."

Klageren og selskabet er fremkommet med yderligere bemærkninger i skrivelser til nævnet.

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**§ 1 Definition af invaliditet**

Ret til invalideydelse og/eller præmiefritagelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne, uden at det skyldes forsæt, således at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

Nedsættelse af erhvervsevnen, der berettiger til udbetaling af invalideydelse og/eller præmiefritagelse, foreligger når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyntagen til dennes nuværende tilstand, dennes uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, alder og køn.

…

§ 4 Præmiefritagelse respektive invaliderenters ikrafttræden og ophør

Præmiefritagelse respektive udbetaling af invaliderente får virkning fa den dag, nedsættelsen af erhvervsevnen har været uafbrudt i 3 måneder."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens generelle erhvervsevne ikke på det foreliggende grundlag kan anses for nedsat til 1/3 eller derunder efter den 1/6 2004. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse, der findes at være i overensstemmelse med de ovenfor gengivne forsikringsbetingelser.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann